

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 51. S. Gregorii Nazianzeni orationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

leberrima Ecclesia fuit, quam Anastasiam, Sæculum IV.
 seu Anastasin, id est, Resurrectionem di- A. C. 379.
 xere, eo quod S. Gregorius in ea fidem Socr. V. c. 7.
 Catholicam quasi resuscitasset. Fuere, Soz. VIII.
 qui narrabant, hoc nomen miraculo huic
 Ecclesiæ confirmatum, atque mulierem
 quamdam prænantem ex hujus Eccle-
 siæ porticu superiore, qui fœminis erat
 destinatus, delapsam, & hoc casu inter-
 emptam, postquam vero populus pro ea
 orasset, una cum infante fuisse resuscita-
 tam. Iterum hæc appellatio confirmata
 sub Imperatore Leone Thrace post ferme
 annos octoginta, quando Reliquiæ S. A- Theod. lect.
 nastasiæ Virginis, & Martyris, quæ in ea- II. hist. c. ult.
 dem Ecclesia depositæ sunt, fuere allatæ.
 Cœterum S. Anastasia Catholicorum be-
 ne distinguenda est ab aliqua Ecclesia No-
 vatianorum, cui idem Nomen tempore
 Juliani Imperatoris dederunt, cum eam Socr. II. c. 38
 sub Constantio destructam repararent.

§. LI.

S. Gregorii Nazianzenis Orationes.

Brevi tempore S. Gregorius omnes in
 sui admirationem rapuit. Præcipue
 in eo suspiciebant solidam Scripturarum
 scientiam, argumentandi methodum
 congruam, & stringentem, imaginandi
 vim fertilissimam, qua res non animi mo-
 do audientium, sed quasi oculis exhibe-
 bat, explicandi difficillima facilitatem,

O o 2 dictio

Sæculum IV. dictionem brevem, & castigatam. Ad
 A. C. 379. volabant Catholici exultantes, quod
 sanctam de Trinitate Doctrinam prædi-
 cari audirent, postquam id a tot annis
 non licuisset. Qui S. Gregorium advo-
 caverant, eidem prope ut alumno fave-
 bant. Hæretici omnium Sectarum, imo
 & Gentiles, eum audituri conveniebant,
 ut saltem viri Eloquentia delectarentur.
 Ut propius adstare loquenti possent, cla-
 thros, Sanctuarium circumdantes, rum-
 pebant. Sæpe dicentem turbabant, ap-
 plaudentes manibus, aut altum ad eum
 laudandum exclamantes. Aliqui sermo-
 nes, ore loquentis exceptos, scribebant.
 Duas orationes composuit, exorta inter
 Catholicos Constantinopoli Divisione,
 quæ novellam Ecclesiam, antequam fir-
 mas radices ageret, tantum non evulsit.
 Populi, & ipsi Episcopi divisi diversos Prae-
 sules sequebantur; *Alii*, inquit: *pro*
Paulo stabant, alii pro Apollo. His ver-
 bis ansam credendi præbet, quod divisi-
 onem Ecclesiæ Antiochenæ inter Meletium,
 & Paulinum notet. Pravi hominum af-
 fectus, vera dissensionum causa! amo-
 rem sanctæ fidei obtendebant, & qui he-
 ri fuerat Catholicus, hodie pro hæretico
 se haberi mirabatur, mutationis tanta
 causam ignorans. Hæc sunt mala, quæ
 ista occasione S. Gregorius deplorat; nul-
 lam jam esse virtutis existimationem, at-

que vulgarem esse persuasionem, neminem esse, qui virtutem sincere colat; hunc contemptum Religioni quoque nocere, cum plurimi Doctrinæ veritatem ex Prædicantium moribus, & vita æstimerent. Reconciliatis deinde Catholicorum animis, Hæreticis exprobrabat, quod in hac divisione tanquam in sua victoria sibi applausissent, quamvis illius causa nullatenus Doctrina, sed Pastorum Electio fuerit. Eorum errores de Trinitate summam refutat, & subjungit: *Hæc paucis verbis exposui, ut vos doceam, non ut disputem, secundum Piscatorum, non vero Aristotelis methodum, ad utilitatem vestram, non ad ostentationem meam.* Promittit deinde, se ad objectiones Hæreticorum prolixius responsurum.

Sæculum IV.
A. C. 379.

Or. 13.

p. 212.

p. 213.

§. LII.

Discursus Theologicus.

Promisso stetit S. Gregorius, dum sermones edidit, qui de Theologia nuncupantur, quia ejus Doctrinam de Natura Dei, & Trinitatis Mystero continent, atque præcipue ob hos sermones Nomen Theologi ei partum creditur; hoc quippe nomine veteres, præsertim Græci, Nazianzenum indicant, ut esset, quo ab aliis ejusdem Nominis distingueretur. Non nulli observarunt, ipsum solum extitisse post S. Joannem Apostolum, cui tam

Greg. Pres.
p. 25.

O o 3

publi-